

Церква ЄХБ у Шепетівці має давню історію, яка сягає початку ХХ століття – розповідає Бортюк Микола Харитонович, який ніс служіння регента хору близько 20 років та є членом цієї церкви з 1958 року.

Перші документальні підтвердження існування громади віруючих у м. Шепетівці відносяться до 1932 року. Спочатку віруючі збирались по хатах. У 1944 році купили великий єврейський будинок. Поряд була садиба брата Ісика, який передав частину своєї землі. Через рік побудували перший дерев'яний Дім молитви. В той час вкрай не вистачало Святого Письма, Біблії були лише в окремих сім'ях. Читали по черзі.

У 50-х роках церква налічувала 220 чоловік. Благовістили мало. Влада намагалась ізолювати віруючих. Старші брати ходили з проповідями по церквах і домівках. Молодь збиралась потай. Могли заспівати в одному місці, але відразу його залишити. Серед членів помісної церкви були і ті, які за вірність Господу позбавлялись волі та життя.

У радянський період християнам не було легко ні на роботі, ні у школі. Навіть за великі успіхи, добросовісність та працелюбність віруючі не тільки не заохочувались, а й принижувались. Після напруженої роботи знаходили час для служінь. Християнську та музичну освіту опановували самотужки. Люди, які пережили утиски у вірі, переповнені смирення та страху Божого. Недивлячись на похилий вік, їх молитви та мудрість є великою підтримкою для нового покоління.

З початку 90-х років життя церкви у місті Шепетівка змінилося. Нові можливості та ситуація у суспільстві спонукували до нового служіння...

З 2006 року і дотепер старшим пастором церкви є Сергій Олександрович Саволук. Він народився в Шепетівці. Короткий час був дияконом, а з 1996 року ніс служіння пресвітера у дочірній церкві в Полонному. Господь дав поклик, бажання, сили та дари для Його справи. Пасторство є нелегким, це відповідальність перед Господом. На все потрібно знаходити час - і для сім'ї, і для служіння. Треба присвятити час для кожної душі, кожного члена церкви. Якщо не приділяти належної уваги кожній справі та душі, то Боже діло прийде в занепад.

Домашня церква Сергія Олександровича є місцем спокою та любові. Бог ніколи не залишає Своїх вірних без підтримки. Дружина пастора, Галина, як і належить, є його радістю та справжньою помічницею. Вона піклується не тільки про сім'ю, а й допомагає в церкві та у служінні. Господь дав цій родині гідне насліддя: двоє синів та дочка також працюють на славу Творця.

На даний час у церкві м.Шепетівки є 248 членів. У 2010 році Бог додав аж десять спасених.

впродовж року, а також у вересні, коли відбувся День відкритих дверей, яку

впродовж року, а також у вересні, коли відбувся День відкритих дверей, яку

впродовж року, а також у вересні, коли відбувся День відкритих дверей, яку

впродовж року, а також у вересні, коли відбувся День відкритих дверей, яку

впродовж року, а також у вересні, коли відбувся День відкритих дверей, яку

